

The image features a dark, star-filled background with various colored stars and galaxies. In the center, there is a large, glowing circular area filled with straw. A yellow beetle is positioned in the middle of this straw pile. Above the beetle, a white circular area contains the text "KLID DIVOKÝCH VĚCÍ".

KLID
DIVOKÝCH
VĚCÍ

www.naturalspirit.cz
www.vnitrniprostor.cz

grafika: facebook.com/katanariart

KLID DIVOKÝCH VĚCÍ

15. - 18. července 2021

13 poutníků na cestě divočinou Železných hor
a vlastních duší

některé z básní, které na pouti vznikly či zazněly

KLID DIVOKÝCH VĚCÍ

Když ve mně roste zoufalství ze stavu světa
a budím se po nocích při sebemenším zvuku
se strachem, co bude s životem mým i mých dětí,
jdu a lehnu si tam, kde kačírek karolínský
ve své kráse odpočívá na vodní hladině a volavka velká loví.

Odevzdám se klidu divokých věcí,
které nezatěžují své životy starostmi o budoucnost.

Vstoupím do přítomnosti klidné vody.
Nad sebou cítím dnem zaslepené hvězdy,
které vyčkávají se svým světlem. Pro tu chvíli
spočívám v půvabu světa a jsem svobodný.

– Wendell Berry

THE PEACE OF WILD THINGS

When despair for the world grows in me
and I wake in the night at the least sound
in fear of what my life and my children's lives may be,
I go and lie down where the wood drake
rests in his beauty on the water, and the great heron feeds.
I come into the peace of wild things
who do not tax their lives with forethought
of grief. I come into the presence of still water.
And I feel above me the day-blind stars
waiting with their light. For a time
I rest in the grace of the world, and am free.

- Wendell Berry

~ ~ ~

Pod stromy potok mne chladivě objímá
Potom s přáteli piji čaj před společnou cestou
To mne dojí má

- Hansi

KLID A JÁ

Z živého klidu přírody
rozbušilo se mi
srdce

- Honza z Pardubic

- - -

Dám si ještě kuskus
šumění stromů a řeky
divoké luční byliny

Umyju ešus
chladivý proud vody
stále se měnící a stále stejné bublinky pěny

Vyčistím si zuby
popadané stromy kolem řeky
popel minulého ohně a něžnost netýkavek

Proletí ledňáček

- Hanka

DIVOČINA

do trávy
odhazuješ vylouhované čajové lístky
s důvěrou
v tlení
hnití
rozkládání

tak jako mé tělo
tráví
gumové medvídky
kousek po kousku
nás
vstřebává divočina

- Šimon

Nechávám se unášet
Proudem
Klidu divokých věcí
Jež mě vedou
Na to místo
Kam patřím

- Tereza

Darované plody dovedou mne ke zdroji,
když si zvolím tu cestu.

Darované plody nasytí mne na chvíli,
když si zvolím tu cestu.

Darované plody zůstanou ladem,
když si zvolím tu cestu.

Pro tuto chvíli.

S vděčností přijímám, s lehkostí daruji.

Živá voda, jedna voda celého světa –
nesmírnost v každé kapce.

– Helena

~ ~ ~

šumění potoka
praskání ohně
cvrčci
tvoje zívání

- Šimon

PŘÍRODO

obejmi mě
svými živly
silně a jemně
ať ve mně tepe
klid divokých věcí
ať ve mně hoří
proudí
teče
padá
stoupá
a letí do tebe
vděčně
zpět

- Honza K.

- - -

Mravenec běží po linkovaném listu
vlevo, vpravo, napříč a zase zpátky
bezprostředně
neptá se na cestu
Moje tužka visí ve vzduchu
váhavě
neví si rady

- Elena

~ ~ ~

Pod korunami mraků
oblaka stromů
člověk po cestě fouká
vítr na to kouká

- Hansi

Mohu se dívat hodiny
Na třpytící se hladinu zurčejícího potoka
V obklopení listnáčů a skal
Popadaných smrků
Připomíná mi to klid divokých věcí
Zrození a smrt
Život a stagnaci
Plynulost a lpění

I já se někdy ocitnu
Na křižovatce klidu divokých věcí,
kudy se teď vydám?
Doprava doleva
Přeskočím strom nebo ho obejdu?
Houštím křoví nebo bahnem?
Vodou nebo po souši?
„Každá cesta je ta správná,“
Zazní mi známé klišé.
Ohlédnu se a pomyslím si,
„jo , stálo to za to.“

- Tereza

POUŤ

Jdu tam, kde
koupu se v kráse
a v dojetí z krásy
vítr hladí mou tvář
a mé vlasy
téměř jako víla
z pohádky o jedné pouti
kde jsem měl vše -
sytost i hlad
vedro i chlad
radost i štěstí
rytmus i klid
hloubku i vzmach
ráno rosu na horách
doteky vašich slov,
myšlenek,
tep srdcí,
klidný dech,
co se zrychlil na schodech,
a večer oheň rozfoukal,

na tu chvíli...
krásnou, vzácnou chvíli,
v níž slyšíte i víly...
Chci vám říct, že
mír s nesmírností,
drželi se za ruku
a šli se mnou k cíli
na divoké cestě,
pouti,
mezi vším.
díky Ti,
vandr-full.

- Honza z Pardubic

NEUNAVIT SE

Neunavit se
nýbrž zázraku
zlehounka
jako ptáčkovi
nastavit dlaň.

- Hilde Dominová

LETNÍ DEN

Kdo udělal svět?

Kdo udělal labuť, a medvěda baribala?

Kdo udělal kobylku?

Tu kobylku, mám na mysli –

tuhle která se vymrštila z trávy,

právě tu která jí cukr z mé dlaně,

která posouvá své čelisti dopředu a dozadu namísto nahoru a dolů –

která zírá svýma obrovským a složitým očima.

Teď vysouvá svá bledá předloktí a důkladně si myje obličej.

Teď roztahuje křídla, a plachtí dál.

Nevím přesně, co je modlitba.

Vím, jak dávat pozor, jak se svalit

do trávy, jak si do trávy dřepnout,

jak zahálet a být blažená, jak se potulovat v polích,

to je to, co jsem dělala celý dlouhý den.

Rekni mi, co jiného bych měla dělat?

Nezemře nakonec všechno, a příliš brzy?

Pověz mi, co plánuješ provést se svým

jedinečným, divokým a vzácným životem?

– Mary Oliverová

STROM

Je pošetilé
nechat mladou sekvoji
růst vedle domu.

Dokonce ještě během tohoto
jednoho života
si budeš muset vybrat.

Tu velkou klidnou bytost,
to haraburdí z polévkových hrnců a knih –

První konečky větví se otírají o okno.
Jemně, klidně, nesmírnost naráží na tvůj
život.

– Jane Hirshfieldová

Divočina vyžaduje, abychom se naučili znát terén, pokývnout všem rostlinám, zvířatům a ptákům na pozdrav, přebrodit potoky a přejít hřebeny hor, a vyprávět poutavý příběh, až se vrátíme zpátky domů.

- Gary Snyder

LOŇSKÝ SNÍH

Opatři si papír do stroje
ber list za listem
a pokrj stůl
židli
topení
podlahu
všechno
na čem může ležet kousek papíru
dokud nezbělá celá místnost
Potom ulehni na zbylé místo
pokryj i sebe
zavři oči
a v myšlenkách na loňský sníh
chvíli odpočivej

– Jiří Kolář

OPTIMISMUS

Stále více a více docházím k tomu, že obdivuji nezdolnost.
Ne prostý odpor polštáře, jehož molitan
znovu a znovu nabývá téhož tvaru, nýbrž klikací se
houževnatost stromu: když zjistí, že nově něco brání světlu z jedné
strany,
obráť se k druhé. Slepá inteligence, pravda.
Z takové vytrvalosti však povstávají želvy, řeky,
mitochondrie, fíky – celá ta rozvětující se, nestahující se země.

– Jane Hirshfieldová

ŽIVOT

tolik na něm závisí
když kráčíme po kopcích
a kopce kráčí v nás

když lesní vláha
tepe do spánku
pryskyřníků
a v hlase žluvy

zaznívá nevýslovné

– Luděk Čertík

VRACÍM SE ŽÍT DO POLÍ A ZAHRAD

V mládí jsem málo dbal o to, co vybrané zdá se,
hory a výšiny byly má láska, můj svět.
A jenom omylem padl jsem do prašných sítí;
od těch dob uběhlo již celých třinácte let.
Pták v kleci může si po starém lese jen stýskat
a ryby v rybníce o rodné bystřině snít. (...)

- Tchao Jüan-Ming

JARNÍ

Vyhledej místo
kde děti hrajou kuličky
polož do každého důlku
pišťalku
nebo nožik
peníz
kovovou figurku
nebo jinou hračku
a pečlivě důlky zahrab
Odejdi kus cesty pozpátku
kus poslepu
kus jednou nohou no chodníku
a druhou na vozovce
kus pata špička...

– Jiří Kolář

~ ~ ~

Vstupuješ
na mé
území
nechovej
se jako
člověk
ale jako
má zvěř
děkuji les

- U jednoho stromu strážícího vstup do lesa

Divočina může dočasně ustoupit, ale divokost se neztratí jen tak.

- Gary Snyder

